

13.9.2018

UDKAST TIL BETÆNKNING

Årsrapport om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
(2018/2097(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: David McAllister

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING3

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

Årsrapport om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (2018/2097(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,
 - der henviser til artikel 21 og 36 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
 - der henviser til De Forenede Nationers pagt,
 - der henviser til erklæringen fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om politisk ansvarlighed,
 - der henviser til den globale strategi 2016 for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik,
 - der henviser til den fælles meddelelse af 7. juni 2017 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om en strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil (JOIN(2017)0021),
 - der henviser til forretningsordenes artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0000/2018),
- A. der henviser til, at EU's sikkerhedsmiljø nu er mere ustabil, uforudsigeligt, komplekst og tvetydigt, end det har været på noget andet tidspunkt siden afslutningen på den kolde krig; der henviser til, at de nuværende EU-politikker ikke længere er tilstrækkelige til at fremme stabile og velstående nabolande;
- B. der henviser til, at EU's optræden udadtil har en direkte indvirkning på vores borgeres liv, enten ved at støtte sikkerhed og stabilitet i vores nabolande eller forebygge kriser, inden de indtræffer;
- C. der henviser til, at EU's befolkning er dalende og forventes at udgøre kun 5 % af verdens befolkning omkring 2050, sammenlignet med 13 % i 1960;
- D. der henviser til, at mere end halvdelen af verdens befolkningstilvækst frem mod 2050 forventes at ske i Afrika, som ventes at udgøre 1,3 milliarder af de 2,4 milliarder mennesker, som jordens befolkning bliver forøget med;
- E. der henviser til, at Kina, USA og Indien senest i 2050 forventes at blive verdens førende økonomiske magter, med endnu større politisk gennemslagskraft, mens ingen af verdens største økonomier vil være en EU-medlemsstat;
- F. der henviser til, at den nye verdensorden er kendetegnet ved asymmetri, og at flere ikke-statslige aktører har fået stadig større indflydelse i løbet af det seneste årti: alt fra

- NGO'er, der slår til lyd for menneskerettighederne, til multinationale selskaber, der påvirker regeringens politik, og til aktivister på de sociale medier, som efterlyser demokratiske forandringer; der henviser til, at ingen fremvoksende stat eller ikke-statslig aktør imidlertid kan indføre en ubestridelig verdensopfattelse;
- G. der henviser til, at globaliseringen har øget den indbyrdes afhængighed, og at beslutninger, der træffes i Beijing eller Washington, har direkte indvirkning på vores liv; der henviser til, at den indbyrdes afhængighed til gengæld har ført til, at den globale offentlighed bliver opmærksom på tværnationale problemer, som kræver tværnationale løsninger;
- H. der henviser til, at næsten en fjerdedel af verdens befolkning lever i skrøbelige stater eller samfund;
- I. der henviser til, at EU's ambitiøse globale lederskab er blevet undermineret som følge af den finansielle krise, en øget EU-skepsis, spredningen af kriser i vores umiddelbare nærhed og en stigende skepsis blandt den europæiske offentlige opinion over for magtanvendelsen i udlandet, hvilket har ført til en tendens til at reagere på hændelser snarere end at forme dem;
- J. der henviser til, at vestlige demokratier er blevet mere protektionistiske og indadskuende, og at de går til yderpunkterne i en tid, hvor multilateralt samarbejde er den eneste måde, hvorpå de globale udfordringer kan imødegås effektivt; der henviser til, at dette magttomrum udfyldes af andre magter som f.eks. Kina og Rusland;
- K. der henviser til, at præsident Trumps beslutning om at trække sig ud af atomaftalen med Iran og pålægge sekundære sanktioner mod europæiske selskaber, der handler med Iran, har synliggjort grænserne for europæisk økonomisk suverænitet;
1. understreger, at tiden er inde til, at Den Europæiske Union tager sin skæbne i egne hænder; er af den opfattelse, at EU bør indtage sin rolle som en fuldgyldig, suveræn politisk magt i internationale forbindelser, som bidrager til at løse konflikter på verdensplan og forme den globale styring;
 2. er overbevist om, at ingen af EU's medlemsstater på egen hånd kan reagere effektivt på de aktuelle globale udfordringer; mener, at medlemsstaterne gennem fælles anstrengelser inden for EU kan øve indflydelse på den internationale scene, som de ellers ikke ville have; er overbevist om, at 28 medlemsstater tilsammen, som repræsenterer 500 millioner borgere, har større indflydelse i internationale forhandlinger og i fastsættelsen af internationale forskrifter og standarder; er desuden af den opfattelse, at globalisering under EU's beskyttelse kan udgøre en mulighed for EU's borgere og ikke en trussel;
 3. beklager, at medlemsstaterne alt for ofte prioriterer deres nationale interesser, uanset de mulige konsekvenser på europæisk plan, hvorved de underminerer EU's troværdighed som en global aktør; opfordrer til en større ansvarsfordeling og øget koordinering mellem EU og dets medlemsstater; mener, at et godt samarbejde mellem medlemsstaterne er afgørende for at beskytte vort demokrati, vores frihed og vores sociale og miljømæssige standarder;

4. minder om, at EU, med alle sine 28 medlemsstater, er verdens største økonomi med mere end en halv milliard mennesker; understreger, at EU også er verdens største donor af udviklingsbistand;
5. understreger, at den europæiske tilgang til eksterne forbindelser er kendetegnet ved:
 - fremme og beskyttelse af europæiske værdier som f.eks. frihed, demokrati, ligestilling, retsstatsforhold og respekt for menneskerettighederne
 - en forpligtelse til multilateralisme med støtte fra FN-systemet og regionale organisationer i centrum
 - beslutsomhed til at prioritere diplomatiske frem for militære løsninger
 - fokus på konfliktforebyggelse, fredsopbygning og opbygning af institutioner;
6. understreger, at EU bør forblive tro mod principperne om demokrati, menneskerettigheder og retsstatslige forhold; fremhæver vigtigheden af at vurdere, hvorvidt det har været en succes at fremme disse principper i tredjelande;
7. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), Kommissionen og medlemsstaterne til at handle strategisk ved at anvende alle de midler, de har til rådighed, herunder handel, udvikling og diplomatiske og militære værktøjer, til at styrke EU's geopolitiske indflydelse og beskytte dets interesser;
8. opfordrer til, at der stilles tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed for EU's foranstaltninger udadtil under den næste flerårige finansielle ramme (FFR) (2021-2027); er af den opfattelse, at de voksende udfordringer i og uden for EU's nabolande kræver betydeligt større bevillinger til foranstaltninger udadtil;
9. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at investere i kollektivt lederskab og udvikle "emnebaserede koalitioner" med ligesindede lande for at støtte en regelbaseret international orden, multilateralisme og frihandel samt for at finde samarbejdsløsninger på globale udfordringer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at samarbejde med nye stormagter med hensyn til levering af globale offentlige goder som f.eks. fred og sikkerhed, herunder ved at samarbejde om krisestyringsoperationer rundt om i verden, modvirkning af klimaændringer, finansiell stabilitet og ren luft og rent vand;
10. bemærker, at EU har spillet en vigtig rolle med hensyn til at nedtrappe og løse udenrigspolitiske kriser, navnlig når visse medlemsstater er gået i spidsen i regi af hele Unionen, f.eks. inden for Normandietkvartetten eller EU3+3-forhandlingerne med Iran; støtter oprettelsen af ad hoc-koalitioner af medlemsstater, som kan gribe ind i forbindelse med internationale kriser, hvilket gør EU's optræden udadtil mere fleksibel og lydhør ved at mindske presset på medlemsstaterne for at opnå almen konsensus;
11. glæder sig over EU's voksende rolle i forbindelse med genopbygningen efter konflikter som et middel til at sikre fred;
12. forstår, at nærliggende trusler afgør politiske prioriteter; opfordrer ikke desto mindre alle medlemsstater til at respektere princippet om solidaritet, som er nedfældet i

traktaterne (artikel 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde), og til at tage de nødvendige skridt til at reagere på migrationskrisen, ligesom alle medlemsstater har reageret med solidaritet på de udfordringer, som et genopvakt og assertivt Rusland indebærer;

13. bemærker, at intern og ekstern sikkerhed i stigende grad hænger sammen; støtter Kommissionen og NF/HR i yderligere at forbedre EU's modstandsdygtighed over for terrorangreb, ulovlig migration, cyberangreb og andre hybride trusler som led i en strategi for at mindske risici;
14. understreger, at de transatlantiske forbindelser er en absolut forudsætning for sikkerhed og velstand på begge sider af Atlanten; beklager USA's gradvise tilbagetrækning fra den multilaterale, regelbaserede verdensorden, nemlig landets udtræden af Parisaftalen, den fælles omfattende handlingsplan og aftalen om det transatlantiske partnerskab (TPP-aftalen);
15. understreger, at investeringer i stabilitet og velstand på Vestbalkan er ensbetydende med investeringer i vores Unions sikkerhed og fremtid; gentager det europæiske perspektiv for landene på Vestbalkan; understreger, at udvidelsesprocessen er meritbaseret og skal være afhængig af intet andet end de konkrete resultater, som de enkelte lande har opnået; gentager på ny vigtigheden af retsstatsforhold, forsoning og gode naboskabsforbindelser, sikkerhed og migration, den socioøkonomiske udvikling, transport- og energiforbindelsesmulighederne og den digitale dagsorden i hele denne proces;
16. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fortsat at anvende EU's forandrende kraft ved dets østlige grænser ved hjælp af handelsaftaler og adgang til det indre marked som incitamenter til at fremme demokratiske reformer og vedtagelsen af europæiske regler og standarder;
17. minder om, at Middelhavet er en af de mest ulige grænser i verden; gentager det presserende behov for at stimulere den økonomiske udvikling i det sydlige Middelhavsområde og Afrika syd for Sahara for at skabe lokale økonomiske muligheder i migranternes hjemlande; glæder sig i den forbindelse over Kommissionens formand Jean-Claude Junckers forslag om at opbygge en ny alliance for bæredygtige investeringer og jobs mellem Europa og Afrika og hans initiativ til at udvikle de forskellige europæisk-afrikanske handelsaftaler til en frihandelsaftale mellem Europa og Afrika som et økonomisk partnerskab mellem ligestillede;
18. mener, at på trods af deres betydning er blød magt og opbygning af institutioner ikke i sig selv tilstrækkelige til at øve indflydelse i en verden, hvor magtpolitik og hård magt får stadig større betydning; mener, at effektiviteten af EU's udenrigspolitik i sidste ende i vid udstrækning afhænger af de ressourcer og kapaciteter, som støtter den;
19. glæder sig over de foranstaltninger, der er truffet for at øge EU's militære autonomi, nemlig oprettelsen af et europæisk fælles kommandocenter i Bruxelles til europæiske militære uddannelsesmissioner, og for at fjerne hindringerne for deployering af EU-kampgrupper; mener, at etableringen af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) om forsvarsprojekter og den koordinerede revision af de nationale forsvarsbudgetter vil hjælpe medlemsstaterne med at anvende deres forsvarsbudgetter mere effektivt;

20. mener, at kapaciteten til at udsende styrker til globale konflikter er en afgørende forudsætning for at blive en troværdig politisk magt; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at udvikle tilstrækkelige militære kapaciteter til at forsvare deres værdier og interesser over hele verden;
21. understreger, at udvikling af nye formater såsom et europæisk sikkerhedsråd, således som forbundskansler Merkel har foreslået, kunne fremme en mere effektiv beslutningsproces for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP);
22. støtter det forslag, som Kommissionens formand Jean-Claude Juncker fremsatte i sin tale om Unionens tilstand den 12. september 2018, om at gå over til afstemning med kvalificeret flertal på specifikke områder inden for FUSP, hvor traktaterne på nuværende tidspunkt kræver enstemmighed, navnlig menneskerettighedsspørgsmål, sanktioner og civile missioner; mener, at anvendelse af kvalificeret flertal vil sætte EU i stand til at handle mere resolut, hurtigt og effektivt; opfordrer Det Europæiske Råd til at tage dette initiativ op ved at gøre brug af passerellebestemmelsen (artikel 31, stk. 3, i TEU); opfordrer Det Europæiske Råd til at overveje at udvide afstemning med kvalificeret flertal til andre områder inden for FUSP;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne.